

TIẾNG-DÂN

La Voix du Peuple

HUYỀN-THỨC-KHÁNG
TRẦN-DINH-Phiên

BÁO-QUAN
Số 988, đường Đông-Sơn, Huế
Mấy-thập năm: số 83
Mấy-thập: VIETNAM HUE

Triệt để, khiêm
tôn, nhiệt thành
là ba cái yếu tố
thành công.

GIÁ BÀN	
Đến năm 1936	1.00
Đến năm 1937	1.50
Đến năm 1938	2.00
Đến năm 1939	2.50
Đến năm 1940	3.00

Chưa bao giờ có tiền như thế này...
Thưa và khiêm tốn...
Triệt để, nhiệt thành...
là ba cái yếu tố thành công.

LỜI DI-NGÔN

của một nhà danh-nhân Nga
trung - cáo với thanh-niên

Ba-oi nặc-phu (dịch âm), không chỉ một nhà sanh-lý học trẻ-danh ở nước Nga, mà lại là một cái khuôn rất hoàn-thiện làm gương cho thanh-niên thế-giới, ông ta thế kỷ hạ tuần tháng 2 năm nay, bao nhiêu thanh-niên tỏ lòng thương tiếc và kính mến.

Về qui luật sanh hoạt, Ba tiên sanh giữ đúng nghiêm cách và giữ gìn sức khoẻ; đồng thời những tánh cách ôn hòa, thành phúc, nhiệt tình, cảm người rất sâu xa.

Ông ta yêu bạn thanh niên xem như con em nhà ông; mỗi ngày ông ta nhận được những phong thơ của thanh niên ở thế giới gọi đến có trên hàng trăm, đều là thơ của thanh-niên tỏ lòng yêu mến. Dưới đây là bài dạy cuối cùng của ông cáo với thanh niên Nga:

I/ Điều thứ nhất cần nói với các anh là «triệt-đế» (nghĩa là làm đến nơi đến chốn).

«Triệt-đế, là điển kiển rất trọng yếu trên đường công tác học vấn, có thể mới có thành tựu. Ta rất lấy làm cảm động mà đề khởi điều kiện ấy để báo cáo các anh.

«Triệt để triệt để từ lúc đầu, bắt tay vào công tác cho đến các điều tri thức tập hiệp chất chứa lại, như thiết phải tập luyện theo nghiêm cách «triệt-đế» ấy.

«Trước khi muốn học đến bậc cao, như định phải qua lớp học a, b, c đã; chưa làm xong lớp học a, b, c trước mắt, trên con đường học mình, muốn không nên, ngàn không nên nhảm mất làm đến bộ phận trên, không nên che đậy chỗ thiếu kém của môn tri thức của mình. Bọt xà-phòng nổi lên huyền thiên trông vẫn vui mắt, nhưng một chốc rồi đập tan mất; học không triệt để cũng thế, đến lúc ấy trừ ra cách hoang trương và lẩn quẩn, các anh không được chú ý gì cả.

«Phải biết tiết chế và nhân nại; phải học từ lớp thấp việc tho, nghiên cứu, lý giải, lập nạp các môn sự thực.

«Loài chim kia dầu lông cánh hoàn toàn, đủ sức bay liệng, mà nếu không nhớ tác dụng của sức không khí, không sao bay được; sự thực chính là không khí của học giả, nếu không nó thì các anh muốn bay cũng không được, dầu lý luận của các anh cao xa thế nào cũng thành ra sức hư không.

«Tuy vậy, nói tìm sự thực nghiên cứu, quan sát, suy nghiệm, không chỉ bằng theo cái vỏ bề ngoài, tự phụ làm một tay ghi chép thực sự là đủ đâu. Phải suy cứu lai lịch pháp sanh bởi đâu; phải tìm cho ra thể lực gì chỉ phối, không thể thiếu những pháp tắc kỹ mà gọi là sự thực được.

II/ Điều thứ hai là khiêm tốn «Khiêm tốn không phải là tự hạ mình xuống. Quyết không nên tự phụ là cái gì mình cũng biết cả. Cái thái độ tự mãn ấy, mình muốn dài cao mình lên mà kỹ thực tỏ ra mình là người học cao.

«Các anh quyết không nên kiêu ngạo, nếu hăm vào thái độ ấy, mình chỉ đứng nhận được người dưới mình, như cái hủ nhét nút, đối với bao nhiêu lời nói ngay thẳng có ích cho mình, mình trở nên dốt ra ngoài, mỗi đều ích lợi rất lớn, lại mất cả độ lượng công bình nữa.

«Các anh ở trong một tập đoàn mà mình buộc phải làm chỉ đạo, cần phải tạo thành một cái không khí thông như. Các anh kết hiệp trong một tập đoàn cộng sự, làm một công nghiệp, phải làm sao cho lực lượng mỗi người đều cùng hùn sức vào mà làm cho tiến lên.

«Ở trong tập đoàn ấy không chia là «ta» hay «người», chỉ biết có đoàn thể chung, đó là bí quyết thắng lợi đó.

III/ Nhiệt thành. — Các anh phải biết học vấn là vật do nhân loại cộng đồng sanh hoạt mà cần phải đi tìm, nghĩa là cái sanh hoạt an toàn chung; nếu các anh có hai mặt sanh hoạt, tức là phân tâm, không làm tốt lành được.

«Học vấn đối với loài người cần phải có nhiệt tình khẩn trương rộng rãi, công tác và nghiên cứu không thể thiếu nhiệt tình đó...»

Ba điều di ngôn của Ba tiên sanh thuật trên, rõ là bài thuốc chữa bệnh chung cho thanh niên là:

Có triết để thì làm việc gì đến nơi đến chốn, không có cái lối vui đùa chức đó, nữa chừng bỏ dở.

Có khiêm tốn mới biết chỗ thiếu kém của mình mà lo bồi bổ thêm và dung nạp những lời trung cáo, dầu là lời nói trái tai.

Có nhiệt thành mới bỏ tánh lơ là biếng, nguội lạnh, lười rơm chỉ hóa vui một lúc.

X. H. thuật

CHUYỆN ĐỜI

Cũng vì 2 ông chủ tịch

Cửa Tòa kỳ Hội nghị ở Huế vừa rồi, thật là một chuyện rất hay. Đó là một công việc mở đầu cho lịch sử chính trị trẻ này, mà cũng là một cơ hội tốt cho người ta thấy rằng nước ta cũng cần có người có tài làm việc được, ở giữa một cuộc hội nghị của người coi khá hơn phần đông các ông đản đản ta nhàn.

Tuy nhiên cuộc hội nghị ấy còn làm cho họ, lại không dám nói vì cái chủ tịch họ mà mới có cái kết quả không ngờ hôm nay, là «Ủy ban 26 người» đã giải tán, cuộc hội nghị thì hai không có v. v. nhưng cũng vì mình làm việc công của chưa đủ tinh nghiêm và nhất là thiếu cái nết ở chức.

Ở ra ngoài bài này những người có ý phê hoai, là họng đối với quốc dân có cái tội không thể đàng, tội chỉ bày cái lỗi lực và cái bản cưỡi của hai ông chủ tịch.

Trước hết là ông chủ tịch cuộc Đại hội đồng 20-9 Ng. Trác Ông chủ tịch đầu Hội đồng chỉ có quyền báo cáo cho người này lên nói, người kia phải làm. Nhưng này chuyện cũng mà làm, chủ tịch không phải để đưa, nên không phải ai cũng làm chủ tịch được. Ông Trác đưa đó không muốn cho ủy viên của Tiểu ban tổ chức để bản báo cáo hoàn toàn, lấy có rằng chỉ cho lấy thì giờ. Thế là ông chủ tịch không biết cái công việc của dân hội nghị; Hội nghị do Tiểu ban ban hiệu quả, thì để cho Tiểu ban báo cáo công việc của Tiểu ban cái đầu cho. Mà báo cáo bằng cách gì? Bằng tờ báo của báo Tự Do là ông chủ tịch không biết gì nghĩa cuộc Hội nghị mà lại cứ rành rành.

Đến cái ông chủ tịch thứ hai, Võ Đình Tấn, chủ tịch Ủy ban 26 mới là một quái tượng! Trước cuộc Hội nghị này ông Tấn chủ tịch đầu tiên thì trách nhiệm ai cũng như nhau, đang có để ra những chính phủ chủ tịch những là chức như chức khác, mà sinh ra có chuyện người. Cái thuyết của ông có nhiều người phản đối, nhưng còn ông thì ông thể một lời như vậy để làm việc lịch chuang, không được việc lịch chuang thì ông cũng ông chủ tịch... Cách chỉ trị ông Tấn có thể quá đáng, tuy nhiên để cho nhiệt huyết ông chủ tịch với việc lịch chuang thì ai cũng phải phục. Thế mà đến khi cử chủ tịch Ủy ban, nhiệm ông không chịu nhận, có người cử ông, ông vẫn tay ra cầm on mà nhận ngay! Ở đó cái thuyết bàn tròn!

Hồi đến khi cử người ở Saigon ông cũng vô ngại đi là tưởng có tiền lãi, nhưng khi thấy mới còn thiếu tiền ông mới định không chịu đi, ông lại nói ông sáng sáng đi đưa ông đương thêm một công việc 36 vạn bạc ở tỉnh ông! Thế là ông chủ tịch Võ Đình Tấn chỉ là một trò chơi! Mà cái trò chơi ấy, thường hay cho nhiều người đã bỏ ông ra mà đi quá!

Cái chuyện lời thốt do hai ông chủ tịch ấy gây ra, có nhiều người gọi là «cái chuyện họp hội đồng»; ngày ấy là ngày mùng 5 (tức là mùng năm, buổi sáng, họ ra đi đi chơi cũng đỡ nữa là... đi họp hội nghị, đó là phải người mà tin theo 151 ta, còn có người tin theo con số 13 của người lấy, họ lại gọi là «đội ra làm chỉ cái Ủy ban 26», vì 26 là hai lần 13, mà con số 13 là con số xấu. Một lần 13 mà đi nữa, hai lần 26 thì nó xấu biết bao!...)

Cái thuyết mà tin ấy không biết có thời vậy không, nhưng cuộc Hội nghị Tòa kỳ là cuộc Hội nghị chung, nên mình năm đêm công nghị cũng thêm, rồi nghĩ đến 2 ông chủ tịch mà muốn gặp hai ông quá, để mà...

M. THIBAudeau
KHÂM SỨ CAO MAN
Trong khi qua Khâm sứ Cao man quyền chức Toàn quyền Đông dương, thì M. Thibaudeau được cử quyền chức Khâm sứ Cao-mau. Ông này quan báo đã đứng.

Tờ báo-cáo của lam-thời tiểu-ban

tại Toàn-kỳ Hội-nghị ngày 20-9-36
(Báo-cáo-viên NGUYỄN-QUI-HƯƠNG thảo)

Tạm thời Tiểu-ban đã ủy thác cho tôi, cái trách nhiệm làm một tờ báo cáo, để ngày hôm nay trình giữa Toàn-hội, để mở đầu cuộc thảo luận lập thỉnh nguyện đưa lên Ủy-ban điều-trả.

Công việc làm một tờ báo cáo, mà phải kể qua cả biến tình xã ta, về đủ các phương diện Chính-trị, Xã-hội, Kinh-tế, Tài-chính v. v. là một việc khó để dành, mà tôi lại phải làm trong một thời gian quá ngắn, (ngày 12 Septembre Tiểu-ban mới thành lập, ngày 17, 18 các Hội-viên trong Tiểu-ban mới thảo luận xong về các vấn đề), cho nên tôi không dám chắc rằng tờ báo cáo hôm nay là gồm đủ các các nguyện vọng của toàn dân ta. Tôi chỉ dùng các tờ báo cáo của Hội-viên trong Tiểu-ban, các thơ báy tỏ ý kiến của đồng bào ta, hực trực tiếp gửi đến cho chúng tôi, hoặc gián tiếp gửi nhờ các nhà báo đưa lại. Tôi cũng thế theo các ý kiến của anh chị em các giới mấy ngày nay đến bầy tỏ tại Thường-vụ-sở của Tiểu-ban. Tôi tham khảo các tài liệu kỹ mà làm nên tờ báo cáo này, như là rất chú trọng về các vấn đề mà chúng tôi thấy rõ ràng rằng, tất cả người trong nước đều đồng ý, và bầy tỏ nguyện vọng chung giống nhau.

I. — Chính trị
Trước hết xin nói về Chính-trị. Phần nhiều các tài liệu và vấn đề Chính-trị đều từ ý phản vấn về chính thể hiện thời. Một điều khó biểu là làm dân Việt-nam làm hội phải tự hỏi mình: «ta hiện sống dưới chính-thể gì? Báo-hộ chúng? Trục-trị chúng?»

Ủy ban tạm thời «26 người» đã giải tán

Ủy-ban tạm thời «26 người» do cuộc Toàn kỳ Hội-hứa 20-9 cử ra, có bản một báo Trự sự như sau:
Chủ tịch: Võ-Dinh-Thụy
Phó chủ tịch: Nguyễn-khoa-Vân
Thư ký: Nguyễn-qui-Hương,
Phạm-bá-Nguyễn
Thủ quỹ: Đào-duy-Anh
Báo cáo: Lâm-mộng-Quang,
Ngô-hữu-Yến
Cố vấn: Phạm-văn-Quảng, Lê-thanh-Cánh, Ng-dơn-Quốc

Ủy-ban xin phép cho các tỉnh họp Tiểu ban để thu góp nguyện vọng, sau sẽ họp một Đại hội nghị thứ nhì, cử ban chánh thức thảo bản thỉnh cầu chúng.
Nhưng quan Thuế địa Thượng thư có điều cho các quan Thủ hiến bên này phải thu các bản thỉnh cầu gửi sang bộ Thuế địa để chuyển lên ban đầu tháng Octobre 1936. Bởi vậy nên quan Khâm sứ hựu cho Ủy ban thảo bản thỉnh cầu đưa lên ngày 24 nay.

«Ủy ban 26 người» nói rằng kỳ hạn ngắn quá, nên trong phiên ngày 22 septembre đại đa số Ủy ban quyết nghị sự giải tán.
Thế là «Ủy ban 26» chỉ sống trong khoảng 3 ngày! P. V.
ĐINH CHÍNHH. — Trong số «Ủy ban 26 người» có có Lê-thị-Ngọc-Sương, mà số trước đây là Nguyễn-bị..., nay xin đính chính.

theo các Hiệp-ước đã ký giữa nước Pháp và nước ta, thì dân Trung-kỳ ở dưới chế độ Báo-hộ, chủ quyền về Nội-trị thuộc về Nam-triều, mà người Pháp thì thay mặt cho người Nam về các việc ngoại giao, binh bị, và giữ quyền chỉ huy các cơ chuyên môn.

Danh nghĩa tuy thế mà thực trạng thì khác hẳn; hiện nay chủ quyền về Nội-trị ngoại giao, như như về tay quan P.áp. Hội-dồng Thượng-thư là Cơ-quan tối thượng của Chính-phủ Nam-triều thì do quan Khâm-sứ Trung-kỳ chủ tọa. Các quan Thuế-thư ở bộ phải tuân mệnh lệnh quan Khâm-sứ và các quan Cơ-vấn, cũng như các Tổng-đốc Tuần-vô ở các tỉnh phải tuân mệnh lệnh của quan Công-sứ. Phạm-việc được nhân, lý tài đều do quan Báo-hộ ưng-chuẩn mới đem thi hành, như ông Huỳnh-thúc-Kháng đã nói. Xem như một việc chỉ định ngân sách Nam-triều, các bộ đều trên một món tiền 5.7 giắc một vài đồng, đều phải có quan Cơ-vấn ký giấy mới được. Hết thấy các việc quốc kế dân sinh, từ việc lớn đến việc nhỏ, đều do các Cơ-quan của Chính-phủ Báo-hộ đảm-nhiệm. Thế là về thực-tế quan Chính-phủ Nam-triều chỉ có danh mà không có thiệt, mà thực ra Chính-phủ ấy cũng không muốn lãnh lấy trách nhiệm về mình. Như vậy chúng ta có thể gọi chính-thể Trung-kỳ là chính-thể báo-hộ chăng? Hẳn là không!

Đã không phải chính-thể báo-hộ, thì là chính-thể trực-trị chăng? Cũng không phải, vì theo các lời tuyên bố của các nhà chính-trị Pháp cầm quyền ở nước ta, như lời tuyên bố của quan Toàn-quyền Pasquier ở Paris, cũng lời tuyên bố của quan Tổng-trưởng thuộc-dịa Albert Sarraut, trước khi Đệ Báo-đại hội loan, thì khi nào cũng nói rằng người Annam là ở dưới quyền Cai-trị của Chính-phủ Nam-triều. Nhưng xem các việc trên kia, thì Chính-phủ Nam-triều chỉ là một cái lợi khí, để thừa thừa mệnh lệnh của Chính-phủ Báo-hộ. Thế mà Chính-phủ Báo-hộ lại không chịu nhận cái chủ quyền ấy cho. Vì chính thể là mô như thế cho nên dân có đến oan khuất, như bị bắt ép mua rượu, bị bắt vì tình nghi, cũng nhiều việc khác, kêu với quan Nam thì quan Nam để cho lãnh của quan Báo-hộ, kêu với quan Báo-hộ... thì phần nhiều bị giao lại cho quan Nam xét xử. Những điều dân oán là quan Nam và quan Báo-hộ đổ lẫn nhau, mà số dĩ có chỗ đổ lẫn nhau chính vì chính-thể là mô gây nên» (H. T. K.). Những điều oan khuất của nhân dân đối với nhà cầm quyền, đã không biết ai là người thực có trách nhiệm mà bầy tỏ, mà đối với Dân-viện là cơ quan chính thức thay mặt cho mình, cũng không có thể thanh minh được; vì viện Dân-biểu Trung-kỳ cũng là cơ quan hữu danh vô thiệt, quyền hạn đã hẹp hòi (xem trong các kỳ Hội-dồng, các Dân-biểu nhiều khi bàn đến những điều quan thiết đến vận mệnh của nhân dân, mà bị quan Đại-diện Chính-phủ cho rằng vượt ra ngoài quyền hạn (xem qua trong kỳ Hội-dồng)

Cuộc nội loạn ở Tây-ban-nha

Theo tin Chánh phủ Madrid Madrid, 21-9 — Sau một trận kịch chiến, quân chính phủ đã chiếm lại thủ của mình ở Alcazar (Tolosa).

Theo tin loạn quân

Seville, 20-9 — Trên một trận Andalucía, loạn quân ở bờ biển về phía Málaga, hai mặt trận Sierra và Talada được yêu tinh ở Orizaba, sau khi loay quân chiếm Orizaba và San-Claudio, quân cộng sản có vẻ rời rạc, ở chung quanh Trebla, quân cộng sản bị bại.

Ở Bilbao, tình hình quân chính phủ có vẻ nguy ngập. Máy bay của loạn-quân ném bom vào các công sở và trại lính.

Ở Harque, loạn quân chiếm Villacorta del Rey và Rosario.

Máy bay của loạn quân ném bom vào Villalba ở Galice.

Chính phủ Đức báo lãnh sự mình bỏ rời Tây ban nha.

Burgos, 21-9 — Loạn quân kiểm soát đường giao thông từ Madrid đến Saragossa, và chiếm Azcoita, một thành phố nhỏ ở Bilbao.

Loạn quân lại chiếm Trebla.

Chung quanh chuyện thỉnh cầu trong chấp Ủy - ban điều - tra

Lời thỉnh cầu của một hạng người làm ở sở xe hỏa

Sở công việc của chúng tôi (agents des trains) với công việc của các anh em công sở khác, khó khăn vất vả, đi đăm đi khuỵa, mưa nắng giá lạnh, làm việc 12, 13 giờ mỗi ngày; sai lầm một lý là một ngày công lương mà bồi nước mắt; có khi mưa dầm gió bụi, trời đen mù mịt, vì đường hỏng, hay máy hư, chúng tôi vì phận sự vô buộ, rời đoàn tàu đi cầm đèn, cầm pháo, cầm cờ, cầm biển, trên đường tất bị quạ, giữa chốn rừng xanh — không kẻ dơi rét — có khi nguy hiểm đến thân mạng với loài ác thú.

Ngoài những phận sự đó, chúng tôi còn bao nhiêu trách nhiệm với đoàn tàu: săn sóc giờ tàu, trông nom hàng hóa, thư từ, để bản biết báo. Thế mà các danh ốc, những kinh, bóng đèn mất và phải sửa.

Tháng hoặc, chuyển tàu này ra có người ốm, hay nghiệp phải người, bèn phận cấp tash, chúng tôi — ngoài giấy mà trình báo — còn phải buộc thuộc trông coi, săn sóc như người khác họ.

Ngoài những công việc kể trên, lại còn đòi dãi, giao thiệp với khách sao cho vừa ý mà lại có lợi cho sở. Phần sự không phải là nhỏ, không phải dễ. Thế mà đòi với anh em các sở chịu bao nỗi thiệt thòi — có phải học lực kém thì nó cũng cam.

Lương công nhật, năm sáu-bảy một ngày (chính traít làm mười năm may ra được 1500), nay đây mai đó, tiền ăn đường cũng chật hẹp, còn lấy đâu mà nuôi vợ. nuôi con (theo như luật định, vợ con viên chức Hòa xa không được bán); vợ con không có tiền phụ cấp; tác nghiệp chúng tôi về hưu lại không có tiền hưu bổng.

Tình cảnh rất quẩn bách! Chúng tôi thỉnh cầu:

- 1/ Rút bớt giờ làm;
  - 2/ Tuần lễ một ngày nghỉ;
  - 3/ Bỏ ngạch công nhật;
  - 4/ Cho lương hưu trí, hay lập ít lưu trữ để lúc về hưu;
  - 5/ Cho tiền phụ cấp vợ con;
  - 6/ Tăng lương cho bằng các ngạch;
  - 7/ Lập riêng cho các viên cấp, tạm một gian phòng tạm trú, sau giờ làm việc các nơi.
- Viên-chức Hòa-xa Đông-pháp

SỮA NESTLÉ MIẾU CON CHIM

SỨC KHỎE CỦA TRẺ CON NHIỀU CHẤT BỔ

Bao thầu cho Chính-phủ Pháp

Độc quyền bán cho các nhà thương, các nhà hộ-sinh các nhà thương binh và các trường học Lycées & Khấp Đông-Dương

CHO KHÔNG QUYỀN SÁCH Người và Ma

Quyền sách bắt đầu từ trước, thời chuyển một chúng thanh niên kết bạn với ma...

Người chết rồi đi đâu, ở vào cảnh nào. Có lẽ bị hành phạt làm sao...

Thước đo (Còn nữa) giá 0.10 Thước Chi-Linh giá 0.10, trị con n Hông và Ban.

THUỐC NÓNG VÀ BAN CHI-LINH

Trị bệnh ban về nóng lạnh, rùng cho trẻ con đáng (hàng về công), giá 0.10 Thước Chi-Linh rầy hết sức hay, của một nhà chuyên môn...

Những điều nguyện vọng

(Tiếp theo trang 2)

chánh ngạch; d) năm nhà thương được 2 tháng trọn lương và nghỉ 1 tháng được nửa lương...

15) Của toàn thể Việt-khieu ở Vân-nam, xin: a) lấy giấy lãnh sự không mất tiền; b) Những người Đông-dương sang Vân-nam hay ở Vân-nam về Đông-dương khi đến Lao-kay không được giam chấp...

Tờ báo cáo của Tạm thời tiêu ban...

(Tiếp theo trang nhất)

Đối với tình trạng là mờ ám, có phương pháp gì bỏ cứu không?

Chỉ có mấy cách này: Dân-biêu, mà gần đây lại thổi lưi một bước nữa, là trước còn trực tiếp với Chính-phủ Bảo-hộ là Chính phủ có chủ quyền...

1) Xin trừ thuế là mờ trên chính thể, mà cho chúng tôi được ở dưới quyền một Chính-phủ đơn nhất (Gouvernement unique) thôi.

2) Chính-phủ đơn nhất ấy phải có trách nhiệm đối với Dân-viện theo chế độ Đại-ngựi.

3) Xin chuẩn định cho một Hiến-pháp để làm cơ sở cho chính thể ky.

4) Xin bãi bỏ chế độ Sắc lệnh đối với xin Đông-dương, vì ngày nay Đông-dương không phải là một thuộc địa mới chinh phục.

5) Xin cho dân Nam được đại nư dân Pháp, và được chung hưởng những quyền tự do căn bản, và những quyền chính-trị như sau:

- A) Tự do ngôn luận. B) Tự do xuất bản. C) Tự do vắng lai. D) Tự do lập hội. E) Tự do kết xã. F) Quyền tham dự chính trị và kiểm sát Chháp-phá.

Trường học, bỏ hạn chế tuổi, bỏ hĩa tại Sơ-học yếu-lực. Bản báo đã chuyển đạt mấy tờ yêu cầu trên cho ban Thường-trực viện Dân-biêu Trung-ky ở Huế rồi, vì hiện Ủy-ban toàn-ky đã giải tán.

XỔ SỔ QUỐC-TRẠI

Lần thứ 88, ngày 1-9-1936 4 số sau này trúng 1.000: 9.486 50 183 109,785 122,128 26 số sau này trúng 500: 1.617 14,939 16,425 17,197 18,769 28,334 28,425 29,222 29,257 33,059 34,370 35,159 36,222 41,157 42,364 43,452 44,539 63,888 64,918 85,720 89,432 93,397 93,877 98,837 100,476 118,287

Những số sau này trúng 100: 99 13 662 24 885 33 719 44 492 208 13 730 25 108 34 116 44 532 234 13 800 26 207 34 193 44 648 309 13 833 26 286 34 232 44 636 560 13 948 28 321 34 473 44 700 1004 13 986 25 360 34 611 44 708 1014 14 048 26 759 34 606 44 837 1107 14 111 25 894 34 735 44 887 1188 14 169 28 657 34 809 44 136 1326 14 354 28 935 34 846 44 301 1365 14 480 25 941 35 130 44 255 1689 14 732 26 128 35 428 44 341 1764 14 996 26 137 35 735 44 518 2022 18 006 26 329 36 019 44 577 2176 15 018 26 467 36 188 44 733 2301 15 029 26 484 36 236 44 942 2382 16 146 28 773 36 337 44 002 2492 15 186 26 938 36 347 44 131 3120 15 273 26 969 36 449 44 145 3230 15 340 26 989 36 510 44 006 3270 15 473 26 991 36 583 44 632 3727 15 524 27 006 36 598 44 883 3799 16 719 27 039 36 531 44 953 4041 16 167 27 048 36 664 44 956 4164 16 247 27 230 36 683 47 228 4373 16 301 27 266 36 918 47 626 4378 16 530 27 360 37 114 48 006 4411 16 824 27 477 37 222 48 161 4567 16 924 27 476 37 073 48 258 4676 17 391 27 664 37 115 48 317 4764 17 398 27 620 37 647 48 502 4830 17 587 27 626 38 047 48 502 6096 17 656 27 692 38 026 48 760 6344 18 074 27 718 38 183 48 916 6338 18 076 27 713 38 357 48 939 6587 18 104 27 883 38 436 49 019 6813 18 448 27 910 38 456 49 517 6122 18 567 27 977 38 463 49 541 6317 18 943 28 096 38 540 60 014 6541 19 159 28 148 38 784 59 193 6579 19 206 28 296 39 131 60 218 6738 19 347 28 321 39 137 60 318 7042 19 426 28 494 39 307 60 434 7101 19 667 28 559 39 308 60 473 7334 19 667 28 559 39 308 60 473 8087 19 815 28 647 39 035 60 649 8272 20 186 28 704 39 681 60 696 8387 20 244 28 839 40 001 60 767 8623 20 347 29 063 40 014 60 858 8716 20 545 29 226 40 378 60 887 8775 20 728 29 436 40 514 60 978 8951 20 786 29 299 40 842 51 139 9144 20 847 29 387 41 062 51 183 9313 20 950 29 435 41 326 51 219 9469 21 026 29 448 41 328 51 294 9561 21 217 29 578 41 410 51 386 9988 21 262 29 849 41 741 51 816 10 018 21 297 29 882 41 931 51 961 10 078 21 321 29 927 42 227 52 006 10 196 21 586 30 034 42 239 52 066 10 198 21 654 30 069 42 378 52 356 10 237 21 803 30 103 42 385 52 391 10 264 21 835 30 211 42 437 52 491 10 637 21 864 30 242 42 478 52 603 10 697 21 936 30 487 42 886 53 065 10 821 21 942 30 521 42 887 53 137 10 827 21 994 30 561 43 899 53 157 10 845 22 163 30 603 42 890 53 358 10 871 22 274 30 787 43 036 53 363 10 951 22 488 30 787 43 036 53 363 10 951 22 535 31 174 43 237 53 541 10 966 22 544 31 599 43 252 53 588 10 963 22 732 31 715 43 259 53 731 11 107 23 228 31 835 43 494 53 767 11 243 23 367 32 132 43 416 53 872 11 220 23 534 32 471 43 488 53 972 11 601 23 582 32 532 43 500 54 157 11 680 23 621 32 886 43 747 54 619 12 041 23 689 33 003 43 756 54 668 12 078 23 791 33 234 43 773 54 701 12 210 24 146 33 248 43 792 54 757 12 464 24 290 33 388 43 845 54 782 12 528 24 546 33 328 43 975 54 839 12 558 24 519 33 403 44 150 54 960 12 717 24 721 33 444 44 186 55 222 13 115 24 739 33 434 44 328 55 262 13 350 24 774 33 505 44 352 55 308 13 547 24 802 33 549 44 369 55 063

KHO CHUYÊN

Tại Mỹ, nói tự do hết hạn thì có xu thế tăng, mà số ly dị cũng không xu thế hạ. Các nhà trí thức lo tìm cách trừ nạn ly dị đi làm phương.

Gần đây một viên giáo sư ở Đại học đường tại San-Francisco có bày ra một cái công thức (formule), theo đó, có thể làm cho tình vợ chồng đầm ấm lên phải.

Thế này: C: 3 + Y - V, nghĩa là tuổi người vợ phải bằng tuổi người chồng chia 2 rồi cộng cho 7. Tuổi như người 28 tuổi thì cưới chị vợ 21 tuổi, người 36 tuổi thì cưới chị vợ 25 tuổi...

Tại Blaine (một thành phố nhỏ ở Hoa-Kỳ), người ta định từ nay phát hành ra một tờ tiền bằng gỗ, công nhân ở thành phố phải ăn tiền gỗ, đến cuối năm thì họ sẽ đổi lấy đồng dollars thật. Thế rồi chỉ một tháng đã có tiền gỗ lưu hành khắp thành phố, còn thì tiền bạc mọi nơi. Thành phố Blaine có dân số như thế.

Tại Đông kinh (Nhật) hiện có một cái bệnh Giang mai (Tim la) và Lậu kinh niên.

người mình mắc phải rồi thì ăn, chỉ sợ lúc nào dùng phải thuốc nhầm thì nguy hại đến mạng sống. Bệnh Giang mai (Tim la) và Lậu kinh niên.

Người bị mắc bệnh này thì kinh niên đã 1 năm, dùng thuốc khác loại thì, tiền đã đi hết mà bệnh vẫn chưa khỏi. Bệnh Giang mai (Tim la) và Lậu kinh niên.

Tại một bệnh (trung-mai) (Tim-la) đã 6 năm nay phải ra ngoài chữa đặng đặng trong người, toàn ngày bị mệt mỏi như phụng, dùng thuốc đã nhiều mà bệnh vẫn không khỏi.

Người bị mắc bệnh này thì kinh niên đã 1 năm, dùng thuốc khác loại thì, tiền đã đi hết mà bệnh vẫn chưa khỏi. Bệnh Giang mai (Tim la) và Lậu kinh niên.

Muốn cho trẻ em được ngủ yên giấc, hãy mua sữa đặc ngọt có đường hiện ở MỸ BÔNG CON (Bébé Hollandais) mà dùng. Chất sữa thượng hạng, làm riêng cho trẻ em và trẻ sơ sinh.

ÉTABLISSEMENTS MORIN FRÈRES HUÉ - TOURANE - QUINHON

no trường nhìn Vam-ba, mà lần nào cũng thấy Vam-ba có vẻ lái mét và sợ sệt. Lại có lần nó thấy Vam-ba đưa lưỡi đao sáng quắc ra.

Thấy như thế nên Khỉ trở lại với người yêu của nó, nó có vẻ sợ sệt.

Cuộc khiêu vũ kỳ được mỹ mãn. Người ta định tổ chức một cuộc nữa; chỉ một mình Cạt-mé-la không tán đồng; nhưng bà trước Xàng-phê-llit đỡ mối, sau nàng cũng phải nghe theo.

Một chàng thanh niên bước ra mời Thế-lê-sa, vì không có Thế-lê-sa thì không thể có cuộc khiêu vũ lại được. Nhưng có gái quê kia đi đi đầu mối rồi.

Vam-ba không có thể đứng nhìn Thế-lê-sa cùng một chàng thanh niên khiêu vũ lâu hơn nữa được, nên vừa đỡ ngọt vừa bầm dọa Thế-lê-sa để giắc đi nơi khác. Thế-lê-sa tuy chưa muốn đi nhưng cũng phải nghe theo.

BÁ = TƯỞC MÔNG = THỂ = TÔN

(LE COMTE DE MONTE-CRISTO) PHÁP - QUỐC LỊCH SỬ TIỂU THUYẾT

Tác - giả : Alexandre Dumas Số 88 Dịch - giả : Nam-Bon

bán rất rực rỡ, theo y phục phụ nữ Bà-ra-ca-ti.

Vam-ba thì bán cái áo tuyệt vời của người nông dân Rô-mô trong những ngày lễ.

Hai đứa đều chen vào đám tôi tớ của bà trước cùng những nông dân.

Trong tòa lâu của bà trước đèn thấp sáng trưng Ngoài vườn lại thêm hàng mấy nghìn cái đèn lồng đủ các màu treo trên các cây.

tuy nó, một người bán y phục phụ nữ Rút-xi-sa.

Bốn người thanh niên con nhà giàu có sang trong nhứt ở Rô-mô đi đi theo một bên, đi cách rất tự do, và bạn y phục nông-dân An-ba-nô, Ven-lơ-tô-ri, Xi-vi-ta Cát-tên-la-na, và Xô-ra.

Không cần phải nói, chắc ai nấy cũng biết rằng những y phục nông-dân ấy đều thêu vàng ngọc cả.

Cạt-mé-la mỉm cười và một đám toàn là người ăn bận giống nhau để khiêu vũ, nhưng thiếu một người đàn bà.

Cạt-mé-la ben nghiêng mình qua phía một chàng thanh niên đi theo nàng và vừa nói vừa chỉ Thế-lê-sa.

Chàng thanh niên nhìn theo phía Cạt-mé-la chỉ, gục đầu một cái, rồi bước đến một Thế-lê-sa vào dự cuộc khiêu vũ do con gái bà trước chỉ trang.

Thế-lê-sa nghe nóng bằng cả mặt, xây nhìn Vam-ba: không có cách gì từ chối được. Vam-ba thả tay Thế-lê-sa, và Thế-lê-sa một cách ngoan ngoãn đi theo chàng thanh niên kia vào trường khiêu vũ.

Vam-ba đứng một mình và có cái cảm giác một lạ: nó nghe có sự đau đớn ngầm ngầm trong tim nó; kể sự đau đớn ấy trở nên rung chuyển và chạy ra các mạch máu, tràn khắp thân mình nó. Nó nhìn trộm Thế-lê-sa và người thanh niên. Khi hai người ôm chàng nhau, nó nghe mất mớ, các mạch máu nhảy mạnh, và lại như có chuông rung chuyển bên tai. Khi chàng thanh niên nói gì với

Thế-lê-sa, nó đoán là những lời khen tặng, rồi tự nhiên nó nghe như dưới chân quá đất xoay tít, và bao nhiêu ma quỷ ở dưới địa ngục xúi nó giết người. Nó đã rút hẳn cái dao tay đeo nơi thắt lưng ra.

Vam-ba theo dõi nó sợ Thế-lê-sa vì tình tư trang sức và kiêu căng có thể lia bỏ nó.

Thế-lê-sa khi mới vào trường khiêu vũ thì có vẻ nhút nhát sợ sệt, nhưng rồi cũng tỉnh táo. Chúng ta đã nói rằng nó đẹp. Chưa đủ, phải nói nó còn có duyên nữa, mà cái duyên tự nhiên, cái duyên của gái nhà quê lại có mảnh lọc bằng mấy cái duyên giả mạo, cái duyên của gái đô thành.

Trong cuộc khiêu vũ, nó được tôn trọng lắm. Tuy nó muốn được như Cạt-mé-la, nhưng Cạt-mé-la lại cũng muốn được như nó.

Xong một bản đờn, người thanh niên kia khen ngợi nó rồi giắc nó lại chỗ cũ, chỗ mà Vam-ba đương đứng chờ nó.

Trong mấy cuộc khiêu vũ sau,

Hai người con gái theo nàng, một người bán y phục phụ nữ Nét-

(Còn nữa)

